

Právo na vzdělání je ústavně zaručeným právem každého člověka a patří mezi základní priority moderního demokratického státu. Stát, jakožto garant práva na vzdělání, zabezpečuje právní rámec pro realizaci vzdělávací soustavy, bez ohledu na charakter zřizovatele, a je zpravidla primárním poskytovatelem prostředků na činnost škol. Vzdělávání osob je tedy zabezpečováno především školami zakládanými zřizovateli veřejnoprávního charakteru. Výchovu a vzdělávání uskutečňují ve školách pedagogičtí pracovníci předně formou přímé pedagogické činnosti, tzn. výkonem určitých druhů determinovaných činností, kterými přímo působí na vzdělávanou osobu. Jednou z přísněji regulovaných oblastí, s ohledem na majoritní saturaci prostředků na provoz škol založených veřejnoprávním zřizovatelem z veřejných rozpočtových složek, je i odměňování zaměstnanců veřejných škol. Předkládaná závěrečná práce se zabývá otázkou, v jaké míře, a zda vůbec, poskytuje stávající právní úprava zaměstnavateli flexibilní právní nástroje pro odměňování pedagogických pracovníků veřejných škol.